

Előfizetési árak:
Fél évre 4 kor. Negyedévre 2 kor.

Felelős szerkesztő:
S Z É K E L Y I M R E.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Iskola-uteza 1. sz.

Uj bőrben — régi baj.

Megvan tehát! . . . Testté lett im az ige,
A rég vajudó uj kiegyezés,
Ámbár idáig kétségül maradt fenn.
Hogy nem a régi rongy-e az egész?
Mint vén szipirtó, mely hogy szép legyen:
Magára csinos álarczot veszen.

Hozsánna zeng a félhivatalosban
És grófi rang kísért hasábjain;
Hirlik: a mester mint külügyminiszter
Pihenhet majd dicsó babérain,
Csak a tamáskodó gyanu ne volna:
Hogy mindez afele farsangi móka.

Mert ugy beszélnek: ádáz küzdelemben
Töltöttek három évet a „felek”.
És ime nincsen győző, a ki nyert és
Nincsen legyőzött, a ki veszített.
Vagy a küzdés volt akkor szinpadi.
Vagy alól maradt mégis valaki.

Alól maradt a mester, — elveszté
Ő az önálló vámterületet,
Magasztalt „méltányos kiegyezés“-e
Csak a koldustarisznya e helyett.
A régi rongy, a mely hogy uj legyen,
Magára tetszetős maszkot veszen.

Biz ezt dicsérni kell és ismeretlen
Bájai mellett ütni a dobot;
Ezért, hogy kéket, zöldet összeirnak
Manapság a félhivatalosok.
Könnyen tehetik, mert tudják valóba:
Mindez csak afele farsangi móka.

Nem tart sokáig a komédiázás,
Lehull az álarcz egy pár hét alatt
És meztelen mutatja régi átkunk,
Mely uj alakban nyakunkon maradt.
S te bus magyar törüld ki a szemed,
Egyed tovább a kolduskenyeret!

Garantirozott hírek.

Tiszteletbeli állások. Puky Gyula főispán a legközelebbi közgyűlésen fogja kinevezés útján betölteni a városnál a „Szabadság“ felfogása szerint üresedésbe jött tiszteletbeli állásokat. Mint megbízható forrásból értesülünk, a szenzációs kinevezések a következők lesznek:

Tb. főjegyző Papp Laczi lesz e kinevezéssel főispán megjutalmazni akarja azon elévülhetetlen érdemeket, melyeket Pap Laczi a magyar stílusztika és helyesírás újítása körül szerzett.

Tb. főszámvevőnek Márton Imrét nevezi ki a főispán, mert ő az egyedüli férfiú, a ki a számok vad rengetegében kéjjel bolyong és az egyszeregy művészetét a legnagyobb tökélyre emelte.

Tb. főügyész Dr. Varga Lajos lesz, mint olyan népszerű férfiú, a ki csak kinevezés útján juthat közbizalmi álláshoz.

Tb. tanácsnokul Szögyény Jánost nevezi ki a főispán, a kinek bölcs tanácsaira nemcsak a királynak, hanem a városnak is szüksége van.

Ezek a főhivatalnokokon kívül még egy sereg tiszteletbeli állásokra fognak kinevezések történni, így lesznek tb. hajdúk, tb. keményseprők, tb. lámpagyújtatók és végül tb. adófizetők.

(.) A szász trónörökösné már hajlandó elhagyni Girón nyelvmestert és visszatérni gyermekeihez, valószínűleg meggyőződött arról, hogy Girónnak minden ereje csak a nyelvében rejlik.

(<) Az utlevél-ügy rendezésével ismét elesített a kormány elnöke egy jó darabot a magyar nyelv jógaiból. Bárcsak esipnék el már őt is minélhamarabb külügyminiszternek; ott pompásan betöltené a helyét, mivelhogy kitűnően tud retirálni!

(§) Csiky Lajos az elkárhozott lelkek idomára és javitnoka igen szép és megható levelet írt Lujza szász trónörökösnének, melyben bibliai idézetekkel eseteli az anyai és hitvesi kötelességteljesítés mennyei jutalmát és felszólítja, hogy térjen vissza férjéhez és gyermekeihez, ha pedig ezt büszkesége nem engedi meg, akkor jöjjön ide Debreczenbe és vesse alá magát az ő lélek-idomító kurájának. Érdeklődéssel várjuk a trónörökösné válaszát.

(&) A trónvesztett nápolyi kirá yi családból származó egyik Bourbon herceg be akar lépni a jezsuita rendbe, a mit nem szívesen vesznek tőle a család tagjai. Pedig hát nincs miért kárhoztatniuk a jámbort, mert ő csak azt a működési teret akarja megteremteni magának a jezsuitáknál, melyet elődei elveszítettek a trónon, t. i. a szent inkvizíciót.

(↔) Az emberi jogok megvédésére alakult belga liga vizsgálatot szándékozik indítani a Köburg Lujza ügyében Ausztria és Németország ellen. Ez ugyan szép dolog, de hát kire fogja bízni a rétkesek megbüntetését? A történelemre, vagy pedig az — anarchistákra?

(&) Végh Gyula fő-fő bűnügyér, mióta a városi tanács kimondotta, hogy ő felelős a behajtott büntetés-pénzekért — nyugtalanul tölti éjszakáit. Lázálmaiban Krivány, Falkai és Kecskeméty torzalakjai vigyorognak reá. A bűnügyi osztály hivatalnokainak Végh Gyula eme álomlátásai miatt türhetetlenné vált a helyzetük, mert Végh minden kézmozdulataikat megfigyeli, sőt távozásukkor zsebeiket is kifordítja, de eddig csak fületlen gombokat talált bennök, de azért Végh bizalmatlansága végtelen.

(!) Csendőrkerületi parancsnokságot kapott Debreczen Mintha csak mondaná a belügyminiszter: Nesztek, megátalkodott kurucok, ez kell tinéktek, nem népiskola!

(X) Rákóczi ereklye kiállítás rendeznek Kásán. E kiállításnak mindenestire legérdekesebb tárgyai lesznek azok a kérvények, feliratok és interpellációk, melyek a Rákóczi emléket gyalázó törvény eltörlése végett intéztettek a kormányhoz és országgyűléshez, de a melyekre a kormány és országgyűlés mindeddig semmit sem adott.

(*) De már csakugyan lesz valami a kétévi katonai szolgálatból, mert egyik félhivatalos lap arról ír, hogy eszerében ezen hallatlan kedvezményért, melylyel katonáék a nemzetet megörvendeztetik, már a népiskolában tanítani kell a fiuknak a katonai gyakorlat elemeit. A tanítók büszkék lehetnek rá, hogy már ezután nemcsak muzsafiakat fognak nevelni a tudomány, hanem emberanyagot is a dicső közös hadsereg számára. Mert hisz ezen a világon egyedül csak az a miénk, a mit a szurony hegyére felszurhatunk.

A szégyenoszlop.

Heten valának együtt hajdanában,
Heten valának a gyázmagyarok.
Hányszor heten vagytok ti ott a Házban
Vezérekkel, gyázmamelukok?!
Azok heten jöttek — vesztett esatából.
Ti ütközetben nem is voltatok,
A harc elöl hallatlan gyávaságból,
Mint a patkányok, meghátráltatok.

Feladtátok nyelvünk jogát, a melyet
Egy század szíve, lelke alkotott,
Midőn a horvát tartományi nyelvnek,
Mellőzve a miénk, helyt adtatok
Eddig se volt ugyan mért nézni rátok,
Csak kishitűség látszott rajtatok,
De most e tettekkkel fölragátok
Magatoknak a szégyenoszlopot!

Debreczeni ekhó.

Gróf Degenfeld József: Végre rendezik már a Hüvelyes-utczát is, a hol én sétálni szoktam nagy kéjjel.

Visszhang: Éjjel.

kifogástalanul

Téli ruhák **tisztítása**

Hrabéczy Antal

kelmefestő és vegytisztító intézetében eszközöltetik

Debreczen, Széchenyi-utca 42. sz.

Üzlethelyiség az utczára

Tuzok Mihály

— debreczeni hejjes pógár levele a szerkesztőhöz. —

Kedves Dongó Etsém!

Pesrül from ez levelemet a vaczokszílen ülve nagy nyögéssel itt hejbe az öt lábú kutya nevezetű vendígfogadóba saját őszintén: mer mir azír, hogy díszítőügybe jövék fel Kübányára sertvésekkkel, oszt hogy árultam ennyihán forintot, mondok mán bénizek ekkicsit a közepibe is ennek a nagy falunak, hát tuggya kedves Etsém felgördülök a villanra, bejövök, leszálok oszt nizek szerteszijjel a díszítő nagy szíles úcezán, mint vak kutya az erdőbe, hát ecczer csak ahogy bámiszkodok ehen teker felém a happaré egy tekintetes urat koczkás nadrágba nagy fene kürtös kalappal oszt aszongya, hogy aszongya, mit gyertyáz urambátyám?

Mondok egy vendígfogadót faggyúznék akkibe meghúznám magam icczakára, de nem tom itt a dürgist, pég mán esvére hajlott az üdő.

Aszongya jöjjik kedves urambátyám elvezetem én egy akkurátos hejyre, aval a karomba öti az első lábát oszt húz maga után. Mondok magamba micsoda díszítő szerencse irdekelt, hogy egy tekintetes úr fogja pártoamat, oszt útközbe csak heszilgetünk valami érvinyesen a lúru, díszitörül, pizrül micsoda több affélirül, hát eczzer csak ammint egy hitván sikátoron mengyünk keresztül, ehen keresi a tekintetes úr az Ádámcsutkámát a jobb kezivel, a setével meg ehen huzza is mán kifelé a bürbugyellárist.

De mondok az én jó Istenem aszajjik meg, ezet ugyan el nem veszed, aval kípén toszítom a poláját, aut belemarkolok a gallérjába. Hát a kutyával teremtdözött nem ki gacsolta alollam a lábomat? Ki a, oszt ehen lökdösi a hasam tájkán a térgyivel a tötött káposztát, aut egy díszítő nagy szegletes vassal szorgalmatosan püföli a homlokomat.

Iüünnyes az én jó Istenem cziprázza ki a béledel esztet az asztáldot mondok, hát te még csüffá akarsz engemet tenni, aval egy nagyot erölködök, legörditem az életöt, felugrok, oszt ugy odakoppantom a járdányos kühö, hogy csak ugy nyekkent. Mos mán osztán én térgyelek a mejjire az akasztófára való kutya bitangjának, oszt addig cseszegettem a vakszemit a pincze kúcsesal, mig csak szuszogott.

Persze kiabáltam is akközbe, hogy lendör, lendör, itt egy rabló, zsván, micsoda, több afféle.

Vigtire csakugyan került is elő egy konstábel, akki bészállított bennünket a lendörsígre.

Éngemet persze mingy el eresztettek, de a tekintetes ur ott maratt.

Hanem a köszvín szárassza el a két keze szárát, ekkicsit megtisztelte a kípemet, még peig jó büvön, oszt ekkicsit kornyadczok is utánna, mer még a bort se igen ájja a belső riszem.

Hát csak esztet akartam megírni, majd elmesélem a többit, ha haza mengyek.

Addig is jó egíssíget kívánok saját őszintén

Tuzok Mihály.
hejjes pógár.

Fináncz nóták.

I.

Hol vagy elmém legszebb gondolatja?

Jer, ihlessed az én lantomat!

Óh elértem, a miért sovárgám,

A mért szivem csaknem megszakadt.

Százezernyi koronás birságot

Szabhatok ki végre istenem!

És a jövedéki kihágásnak

Tárgya ez a zsiros Debreczen.

Hol vagy ajkam legvigabb kacajja? ...

De pszt! ... ne örüljünk oly igen;

A jutalék, a miniszter marka,

Vajmi szükön oroszt s — nehezen. —

Hátha megint mi leszünk a majmok,

Tüzből kaparván a gesztenyét ...?

S ujjabb orrunk nő a többihez? ... hej

Pedig eddig is van már elég!

II.

Ide, ide az ölembe,

Mert el vagyok keseredve,

Bodegás lány, angyalom!

A fizetés javításért

Nagy az én bum, bánatom.

Tenger az én adósságom, —

De hogy tenger, csak most látom,

Hogy az hozzá pocsolya,

Ki nem huzhat már belöle

Jobb fizetés, nem, soha!

Évek óta hiteget már

A miniszter véle —

S máig egy batkát se láttam,

Csak adósságot csináltam!

A medve bőrére.

De ha látom mézes ajkad

Édes mosolygását:

Funigálok a minisztert

S a fizetésjavításnak

Összes smuczigságát!

III.

Gyors a madár, gyors a szélvész

Gyors a villám,

De a debreczeni fináncz

Még gyorsabb ám.

Kiveti az illetéket

Másnak, másnak,

Elveti a felebbezést

Másnap, másnap.

Harmadnap már orrával a

Földet szántja,

S hej rágondol nem szívesen

Arr' a közigazgatási

Biróságra!

Szavazás népszerűsége.

(Kik a legnépszerűbb alakok Debreczenben?)

A primadonnák szavazási reklam módszere mintájára élelmes ujságírók népszerűségi plebiscitumot rendeztek a közélet matadorjai számára.

Két ládika volt kitéve, melyek egyikébe fehér, a másikba fekete golyót dobtak.

A nevezetesebb számarányok a következők:

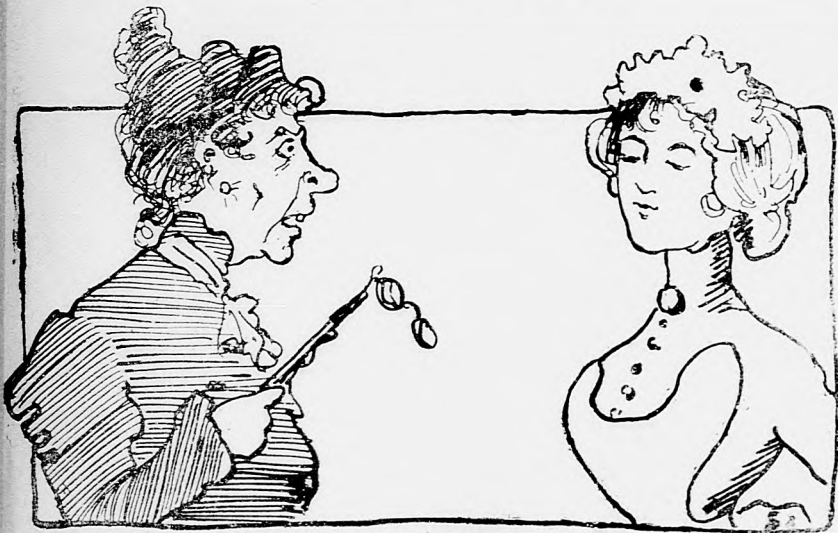
	fehér:	fekete:
Márk Endre	45	371
Jósa Vincze	0	311
Komlóssy Arthur	17	370
Nagy Sándor	0	307
Végh Gyula	0	301
Komlóssy Dezső	23	242
Aczél Géza	45	233
Dégenfeld József gróf	45	206
Varga Lajos dr.	1	247
Balkányi Miklós dr.	45	204
Igyártó Sándor	7	299

A többi szavazatok igen sokféle elforgácsolódtak, de azért érdekes ezekből is egy pár adat:

	fehér:	fekete:
Papp László	00	101
Kardos Samu dr.	31	77
Márton Imre	22	67
Jeney Miklós	18	54
Puky Gyula stb.*)	7	45

*) Fehér golyót csak az érdekelt közelebbi jóakarók dobáltak be, míg a feketéket a távolabbiak cselekedték.

Mai cselédek.

— Mari! Magához hatszor annyi vendég jár, mint hozzá.

— A nagyságához is többen jönnek, ha nem volna olyan szekánt,

Basa Balog és Hegyeshasu Horog

— a városháza előtt. —

Balog: Hát kennek, komám nincs baja a lendőr-síggel? Na, mer az udvaromba jártak a minap, oszt kihágást akasztottak a nyakamba, a miir nem vót viz a kútnál a kádba kisenlitbe, hogy tűz ne támaggyik a háztetejinn.

Horog: Bezzeg azok se kószáltak a nyári hőségbe se tavaj, se azelőtt, akkor akar három uceza is leighetett vóna felöllök, ha most jut eszökebe tüzlendőrösködni, mikor maj mindennap hull az áldás, mán meg havat is adott az uristen hozzá.

Balog: Vajon nem azir esett-i most beléjük a buzgóság komám, mer' megsejditették, hogy ember van a bot vigin a városházánál?

Nagy Magyarország.

Könyvet irt Hoitsy Pál
Nagy Magyarországról,
Gyönyörű álom ez
Egy dicső világról.
Visszavisz Nagy Lajos
Idejébe minket,
A mikor tiz ország
Félte fegyverinket.

Ennek kén' először
Elhuzni nótáját, —
De mikor magyarok
Fogják az ő pártját!
Tulajdon véreink
Ugy elkorcsosodtak:
A német nélkül már
Megélni se tudna k.

Hej, ha még egyszer oly
Hatalmasok lennénk! ?
Rá se mer gondolni
Ábrándozó elménk.
Itt van a szomszédban
Esküdt ellenségünk,
Irigen, álnokul
Utunkba áll nekünk.

Gyözzük le idebent
— E sok ellenséget,
Akkor majd elpusztul
Hazánkából a német.
A meddig ki nem vész
Ezeknek fajtája,
Hasztalan gondolunk
Nagy Magyarországra!

Az okosabb.

I.

Bab Izor és Hólyag Béla a két zseniális fiatal sakál sötéten kevergették pikoló feketéjüket egy kávéházban. Zord tekintetükből kiritt a hitelvesztettség, mit kifejezésre juttatott Bab Izor a következő elmés mondással:

*Reding Itel
Nincsen hitel.*

Bab Izor a „*Hangok a szélben*” című pártoktól és kormánytól független, kauczió nélküli társadalmi lapnak belmunkatársa, *Hólyag Béla* a „*Kürt és madzag*” hasábjain ragyogtatta tollát. A fekete keverése közben következő párbeszéd fejlődött ki a két titán között:

Izor: Mintha galléros tavaszi köpenyegeink időszerűtleneke volnának ebben a 24 fokos hidegben?

Béla: Szeretném tudni, hogy azért, mert zseniális vagyok, miért kell nekem egy hétben hat napon paprikás szalonnát zabálni?

Pénzt kell teremteni. — Ez a jelszó komolyan gondolkodóba ejtette *Izort* és *Bélat*. *Izor* az orrát piszkálta. *Béla* pedig gondolkodott. *Béla* nem hiába gondolkodott, pár perc múlva előállott az eszmével:

Be fogok törni a saját lakásomra. Betörök és elrabolok mindent amim nincs. Ékszer, pénzt, ruhát — mindent. Másnap cziczéro-betűs cikkben megírom a betörést, a népek megtudják, hogy mi mindenem lehetett volna nekem, hirtelen emelkedni fog, hődrémes télikabátot rendelék, frakkot, abonálni fogok ebédet és vacsorát, konflison járok a riportra . . . Szólt, ragyogó arccal felállott és bediktálta a fizetőpinczérnek 164-ik feketéjét.

Izor nem szólt, csak ravaszul mosolygott.

II.

Este 8 óra volt. A ravasz *Izor* gondolatokba mélyedve ült a „*Hangok a szélben*” szerkesztőségében. Így gondolkodott: *Béla* betör önmagához. *Béla*nak növekszik hite, de nekem abból nem lesz sem hasznom, sem télikabátom. *Béla* 11 órakor fog betörni, ha sikerülne valahogy lemarasztani cikkét, lapunk örült szenzációval jelenne meg holnap. Okosabb leszek mint *Béla*, őt belemártom a szószba s ebből a szószból alakul ki az én télikabátom.

A ravasz *Izor* beállított *Penna Negra* szerkesztő elé: mester, mennyit hajlandó ön adni, ha a „*Kürt és Madzagot*” lemarasztom egy örületes szenzációval, szerkesztőségét örökre tönkreteszem, sőt a vádlottak padjára juttatom!

Az aljas *Izor* sátáni mozdulattal vakarta meg bal könyökét. Végre megszólalt a szerkesztő:

— Husz forint.

— Kevés, adjon harminczat!

— Nem bánom. Tehát tönkretesz a konkurrens lapot?

— Felelek róla, mondta mély gordonka hangon az aljas *Izor*.

III.

Izor két rendőrt vett maga mellé s fél 11-kor elhelyezkedett *Béla* udvari lakása előtt.

IV.

Béla egynegyed 11-kor meghallotta, hogy a vasut állomáson kisiklott egy személyvonat. Elhatározta, hogy majd holnap tör be önmagához. Kirohant a vasutra s másfél oldalas tudósítást hozott a szerencsétlenségről.

Ennek következménye lett:

Izor és a rendőrök reggel fél hétig vártak *Béla* lakása előtt. Fél hét után 2 percczel a rendőrök felkérték *Izort*, az aljast, még jó hogy be nem kísérték. A „*Hangok a szélben*” lemaradt egy örült szenzációval, s este 6 óra után az aljas *Izort* saját öklével bokszolta meg a szerkesztő úr, kidobta és lemarházza.

Igy jár aki okosabb.

Színház.

képzelt betegséget, mint a képzelt énektudást.

Ujházi Ede megint ragyogtatta művészetét a „*Párisi regényben*”, csak az volt a baj, hogy már a 3-ik felvonásban meghalt és így a 4-ik felvonásban az ő művészi játéka a közönséget már nem gyönyörködtette. Kérjük a mestert, hogy ha már vendégszerepel nálunk, akkor vagy ne haljon meg egyáltalán, vagy oly szerepben játszon, melyben csak az utolsó felvonás végén kell meghallnia.

A jó tanuló.

Bömbölve megy haza az iskolából a Sanyi gyerek. Kétségbeesve kérdezi tőle az anyja:

— Mi bajod, ki bántott fiacskám?

— Bühühü . . . Azt mondta a tanár ur, hogy ha meg nem tanulom a leczkét, holnap délben ott maraszt az iskolában és papiros galuskát ad ebédre.

— No, de ha megtanulod, hát hazabocsát, sőt meg is fog dicsérni.

— Igen ám, csak hogy én nem akarom ám megtanulni. Bühühü! . . .

Brachkrogen Dávid

— jökvánsságai —

— Borátságason edjezzék mek mogokat o te hogyotékadon oz ürüküeid minélelupp!

*

— O *Szemere* Miklós oreság tözze ki ütezer karana gyu'almat onnok, oki tégidet leggyabban háthbo-vágjo!

*

— Sináljod te edj fünyereményget és o kaszszo főró betürök tegyenek tenálad oz elsü látogatást!

Bugyi Sándor

debreczeni talyigás viselt dolgai.

Hát nem rávett ez a pokorraló Suba, hogy fel-
űjkek erre a heptikás kis gőzösre az én Istenem a rozsdájával marassa olyan apróra a kenetlen kerekét, mint az aradi montliszt. oszt ehen van la, micsoda gyalázatba kevert. Na de ugy kell nekem, mer még akkor megátkoztam én azt a díztelen dűgő bogárt, mikor a várost pocsikká tettik velle, montam is Subának, hogy nií . . . sógor, hát nem jut mán eszedbe, hogy e vette el a szalonnát a kenyerünk mellől, hisz te isis aszontad akkor, mikor rakták lefelé a sinnyit, hogy nyíjjik meg alatta a föld, én meg aszontam, hogy süj-jesszik el a jó Isten, ha valaha rámászok.

Nem irt a semmit, csak azt lapatyolta a sógor, hogy siessünk aszongya oszt üjjünk fel izibe, mer mir azír, aszongya, hogy a fűrű Szabó sárga lovát megakarja ragasztani, oszt a meg mán oda ki van velle a lúvásárba, majd el tanájja anni, ha izibe ki nem pattanunk.

Na jól van mondok, bányya a lú, üjjünk fel, hanem ha csakugyan el tanálok süj-jedni, kipeen váglak.

Oda szuszog Göczey elibe a gőzös, felmászunk, beülünk. Na sógor gyűcesunk rá mondok, aval kiesapom a fogamról az iziket, oszt az agyaramra tejesitem a makrát, masinát rántok, rágyútok, szívom két pofára. Rágyút a sógor is, kojtolunk kemínyen, hát ecczer csak bebüvik a kandoktor, oszt aszongya hogy nem szabad a gőzösbe pipálni.

Ne te ne, beg nagy úr kend, mondok, pizemir még csak ne is pipázzak, hát ha gyalog mengyünk utánna szabad-i?

Akkor szabad aszongya. Na hát én nem is ótom el, ha ecczer meggyútottam, aval ódalba nyomtam a sógort, oszt aszontam néki, hogy szájunk le. Le is szállottunk, oszt gyalog ballagtunk utánna, mégis csak pipáztunk.

Csakhogy a ke fűrja ki az ódalát a rossz masinájának, ojan lassan mászott előttünk a gőzös, hogy minden lipten-nyomon elibe kerültünk, hát még ha megállott, mán peig megállott, de kegyetlen sokszor.

Vátig mondogatta a sógor, hogy haggyuk itt aszongya, mer sietős a dőga.

De sógor mondok, mán a pizünkir csak kisírjuk ki.

Egy darabég oszt még sort tapostunk velle, de mikor a Bikánál megállott, aut előre-hátra toszogatták, megugrott a sógor, én meg oszt utánna.

Elig a hozzá, hogy mire a kis gőzös kiérkezett, mán akkorára Suba sógort ki is löktik a kocsmából, mer mir azír hogy a sárgát csakugyan megvette, oszt az aldomásivásnál két kupeczet örömibe leütött a karszekkel.

En mán csak a vigire érkeztem oda a legyeskedisnek, mer magam meg saját őszintén a Gebei komam gebéjire alkuttam, oszt mán maj meg is eggyeztünk, mikor ehen hallom a sógor ordítását, hogy aszongya ne haggyál sógor, két juk van a fejemen de takaros.

Na mán egy tesvir-sógor mégis csak elébbvaló egy lúnál így magamba, aval marikra fogom a lőcsöt oszt igyekszek a színhejyre.

Hát csakugyan tisztessígesen ki vót pakolva a sógor az ámbitusra, oszt üssejttetem mintha veres sipka lett vóna a fején, nagyon hajazott a harkajho.

Ipp aztat akartam túlle mekkérdeni, hogy ki sipkázta fel íjen érvinyesen, hát abba a szempillantásba ehen löttynék a sógorra, mer mir azír, hogy a gubámat vigig esezte hátúrul egy csorvasz. Felpislantok, hát ehen emeli mesmeg az árvatőgyfát.

De mondok a fatornyos hazád legmagossabbik fáján szeggye le a varnyú a húst rúlad, ezír enned adok, aval felugrok, oszt úgy vakszemen hajítám a löcesel, hogy estibe leütötte a falról a máltert. Nosza nekem ugrik erre a többi tögyfagyatás is, oszt ehen csetkelik a fejemen a báránbürt, csakhogy az én koponyám ki van pallérozva, oszt még öt-hat falusi nem tesz csúfot rajta; nosza én se vagyok rest, körülkanyaritom a lőcsöt; úgy hullott a csorvasz a sógorra, mint a légy, a mék meg el nem nyúlt, elkezdett szaladni.

Nem mondom osztán, hogy magam is meg nem vakartam utánna ekkicsit a búbomat, mer a tagadhatatlan hogy három libatojás is kötözött a sipkám alá, csakhogy én meg öt záffogat szeltem fel a földről, akkibül csak egy vót az enyém.

Hát csak elig a hozzá, hogy jó vásárunk vót, mer fuhar is került, lovat is vettünk de jót, aut a becsületet se hattuk.

Igaz ugyan, hogy a Suba sógor feje tökkel van befódva, de azír a két kupeczet mégis csak ü nyütöz-tatta ki, magam meg ngy csorvaszt.

Csak aszt az egyet szígyellem halálbúl, a nem tud kimenni a fejembül, hogy a gőzösbe messzöllitottak a pipálásir, e valami rimitő kegyetlen pötyögösön esett.

Na de nem is ülnék én rá többet, ha valameny-nyi lú megdöglene is, akki csak zabrúl álmodik az árnyik világon. Aszondom!

Mindenütt kapható.

Kalodont.

nélkülözhetetlen fog-crème

a fogakat tisztán, fehéren és egészségesen tartja.

Dalegyleti közgyűlés.

A „Három Ökörhöz“ czimzett vendégfogadóban székelő „Víziszony“ asztaltársaság és az ő esőndben munkálkodó dalárdája *Karórágó* Bénéiamin ur elnöklete alatt új év első napján igen nagyfontosságú közgyűlést tartott, a melynek lefolyásáról kiküldött tudósítónk szokott könnyelműségével csak most számol be, azt okvetetlenkedvén, hogy miután az említett közgyűlésen a dalárda disztagjává avatottot föl, a jobb karját mindeddig a nyakába kötve kellett hordania.

Hézagos és megbízhatatlan, de mindamellett kimerítő tudósítása szerint a társaság a mondott napon azért ülésezett volna, hogy a Szylveszter esti versenykártyázás következményeit kiheverje és névtelen dalárdájának nevet adjon. A működő tagok egyrésze hamvazó szerdai hangulatban lévén, a legmélyebb rezignációval ajánlotta, mikép a dalárda páduai szent Antalról neveztesse el s a megtisztelő bizalom diszoklevélbe foglaltatván, küldöttség útján kézbesíttessék Páduában.

A józanabb rész azonban a „Közös hordó“ nevezetű tartalékalapra támaszkodva, a dalárdát szent Dávidról kívánta elkeresztelni, mint a kiről tudvalevő, hogy maga is dalárdista volt sőt énekei itt-ott még ma is ösmerekesek, ő pedig köztudomás szerint mindezeideig ott hegedül a holdban.

Már majdnem megindult a kapacitálás az ellenlábás vélemények között, a mikor *Vipszcsék* ur. a dalárda hírneves karmestere nem tudni mi okból, szólasra emelkedvén, azt ajánlotta, miszerint legyen a dalárda neve *szimmetrikus dalkör*, a mely indítvány mellett tessékélés nélkül felszóllalt tudósítónk is, azzal argumentálván, hogy ez elnevezés praktikus és jellemző, mert a beavatottak sem tudják, mit jelent s a mellett gyöngéd vonatkozással van a szabó művészet legfontosabb tényezőjére, a *mérő* eszköze is. Ennél azután nem kellett több.

Az érintett művészet jelenvolt képviselői sértve érezvén reputációjukat, rögtön alkalmat adának tudósítónknak és a karmester urnak testőknök egész hosszúságával megmérni a földet, a mi azon következményt vonta maga után, hogy tudósítónk karja ki — a *Vipszcsék* ur orra pedig beleröött. A visszavonás ördöge azonban az eredményvel nem volt megelégedve s csakhamar általános nézeteltérést csinált a jelenlevők soraiban s az ennek folytán megindult esattanós eszmeeserének csak a lámpák leverése s azon szomorú tapasztalat vetett véget, hogy a működő tagok közül néhányan a sötétség oltalma alatt a Közös hordó, nevezetű tartalék alapot ellopják a teremből.

Az általános megrökönyödést felhasználván *Karórágó* ur sietett bezárni a gyűlést, azon kijelentéssel, miszerint jelenleg a tartalékalap hollétének kinyomozása lévén az elodázhatatlan feladat: a dalárda elnevezése fölött megindult barátságos értekezés folytatása a legközelebbi ülésen következik.

Hol szórakozzunk vasárrap este? Márkus Jenő „téli-kert“ éttermében Rácz Károly és Kiss Béla zenekara felváltva tart zene-estélyt. Korona a la Pilseni sör mindig friss csapolás, karcos-bor literje 28 krajczár.

Mihalovits I. gyógyszerháza
a „Kigyó“-hoz Debreczen,
Főter, a városházzal szemben.

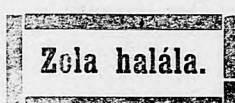
Ajánlja a teljesen színmentes s kiváló jó hatású „Mollitergin“ arcz s kézbor finomító, szépitő szerét, mely folyadék amig artalmatlanságra nézve teljesen egyezik a vaselin s gycerinnel, hatásra nézve azokat jóval felülmulja. Hatása gyors s biztos. A szélkifujta arczot vagy kezeket a legrövidebb idő alatt fehérré, puhává s üdévé teszi s poudert alá is igen ajánlható. Mint bőrapólo szer páratlan! Egy üveg „Mollitergin“ ára 1 korona.

Villanyos házi csengők és telefonok javítás és új berendezés szakszerűen készít fel és másfél évi jótállás mellett, tehát a rendben tartás ingyen. Villamos műszerek és felszerelések raktára **Földvári L.** debreczeni első Mechanikai és Elektrotechnikai gépgyári műhely és vállalat Kossuth-u. 1 sz.

Az „Arany Bika“ szálló átvétele.
Tisztefettel ertesítjük Debreczen város nagyérdemű közönségét, hogy az „Arany Bika“ szállót 1903. január 1-én átvettük. Az átvétel első percétől kezdve az összes helyiségek, ugyszintén a kávéház, az étkező termek, a vendég szobák, külön helyiségek, utcai kimérés, valamint a díszterem zavartalanul és fennakadás nélkül a nagy közönség rendelkezésére állanak. Az „Arany Bika“ összes helyiségeinek berendezése teljesen új, azonban a javítások és átalakítások a mostani téli időszakban keresztül nem vihetők, ezért nyárra maradnak, de ez a vállalatnak a nagyérdemű közönség legfokozottabb igényei kielégítésére való törekvéséből és képességéből nem gátolja. Kérjük a nagybecsült közönség szives jó indulatu támogatását. Mély tisztelettel: Debreczen, 1903. évi január 1. *Németh András és Társa.*

A híres és a Dreyfus-pörben tanusított magatartása folytán világszerte ismert francia regényíró Zola Emil tudvalevőleg nem rég szengázmrgez s következtében halt meg. Sajnos, hogy kevesen tudják, miszerint évente számos ember esik áldozatul a szengáztnak, mert különben jobban vigyáznánk arra, hogy minden kémény állandóan jó léghuzammal birjon, ha hasonló balesetekről megkímélve akarunk lenni. Ép most, midőn a tölre a kályhák és takarékhelyek helyreállítatnak, figyelmeztetni kívánjuk a t. cz. közönsget arra, hogy nemesak arra kell ügyelni, miszerint a kályhák és kémények időről-időre jó léghuzammal birjanak, hanem minden házlakó emberek érdeké kell, hogy tartsa a kémény töldő állandóan biztosítani, huz is a kémény. esőben és hirtelen hőváltásoknál mégis elromlik, ha jó kémény töldővel védve ninesen. Minthogy a kémény töldők gyártása területen igen sok értéketlen gyártmány létezik, ennél fogva t. ovasóinknak a legelterjedtebb kémény-töldők, a valódi **John-féle „Pillangó“** védjeggyel ellátott kémény-töldőket jelöljük meg, melyből már 140.000 drb. kelt el. Ezen kémény töldők helyben **Lnkács Vilmos** urnál (Hatvan-u.) kapható.

RUHATISZTÍTÓ INTÉZET.

Elsőrangú ruhatisztító és javító intézet. Elvállal mindennemű tisztítást, javítást és vasalást.

30 év óta fennáll.

30 év óta fennáll.

Sándor János fejfi szabó Debreczen, a postával szemben. Piac-utca 47. sz.

Büntettetik

minden utánsása az egyedül valódi **Bergmann-féle Liliom** szappannak. Bergmann és társa Dresda és Tetschen a/E.

Vedjegy: 2 ábnyász.

Tiszta, üde arczot, rózsás, fiatalos kinézést, fehér, bársony, puha bőrt és va kitó fehér arczbőrt képes előidézni. A legjobb szer szeplő ellen. Darabja 80 fillérért kapható **Dr. Rotschnek V. Emil** gyógyszerárban és **Nagy András** keztyűsnél.

Ártézi és szivattyús kutak furására

községek gyárak, gazdaságok és magánosok részére, valamint saját készítményű szivattyúk előállítására és javítására jutányos feltételek mellett ajánlkozik

GURÓ LÖRINCZ

kuturó-mester és vállalkozó, ki 16 év lefolyása alatt

220-nál több sikerült furt kutat létesített.

Megrendelések czimemre Debreczen Varga-utca 20 szám intézendők.

Tulhalmozott raktár miatt

NAGY ÁRLESZÁLLÍTÁS

RÓZSA LAJOS női felöltő és kalap áruházában

Debreczen, Kistemplom-bazár.

Költözködők figyelmébe!

Villanyos házi csengők felszerelését, villanyos házi csengők javítását, villanyos házi csengők évi jókarbani tartását, szakszerűen és olcsón jótállás mellett készít:

Rosenberg és Hammer

cég villany műszereszek, varrógép és kerékpár raktár, Debreczen, Piacz-utca . szám a nagytemplom mellett.

Családi singer gép 32 frt.

szabadalmazott himző készülékkel.

Nagy javító műhely!

Van szerencsénk értesíteni a n. é. öröltető és daráltató gazdaközönséget, hogy a diószegi úton a dohánygyárral szemben levő újonnan berendezett

„Erzsébet“ malom

működését megkezdte és ott sima és kereskedelmi őrlést, tengeri és árpa darálást jutányos áron és pontos kiszolgálás mellett reggeli 5 órától este 8-ig elfogad.

Teljes tisztelettel „Erzsébet“ malom
Weisz Sándor és Társai.

Prelovsky András

elsőrangu katona és polgári szabó-üzlete, bel- és külföldi szövetek, hadi felszerelési cikkek nagyválasztéku raktára
Debreczen, Kossuth-utca 4. szám.

Elvállal a legujabb szabásu és a legnagyobb igényeket is kielégítő katonai, vasuti és sport egyeuruhákat, polgári öltönyöket, magyar, disz- és viselő ruhákat, papi reverendákat, palástokat és fővegeket stb. a legjutányosabb árak mellett készítek. Gyászöltönyöket, vidéki megrendeléseket 24 óra alatt elkészít.

Tényleges és tartalékos tiszték

a legelegánsabban, szabály szerint, kiváló olcsó árban felszereltetnek. Az anyag jó minőségéért, előírás szerinti elkészítéséért felelősséget vállalok. Árjegyzékkel és felvilágosítással készséggel szolgálók.

Az általam leggondosabban összeállított tekinélyes orvosok által ajánlott és jónak talált vegytiszta

SÓSBORSZESZ

mely már eddig is igen nagy elterjedtségnek örvend, kapható minden fűszerüzletben, valamint gyógyszerüzletben.

Ára egy kis üvegnek 45 kr., egy nagy üvegnek 90 krajczár.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

Használati utasítással ellátott könyvecske minden üveggel adatik.

Tóth Béla

gyógyszertára és illatszerraktára
Debreczenben (Tisza-palota).

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczenben főpiacz. a főpostával szemben.